

Quines afeccions ens diries que tens?

Abans esquiava, però ara em fa por. M'agrada la música dels anys 70 i dels anys 80. Saps? Aquelles: "Eva Maria se fué, buscando el sol en la playa, con su maleta de piel y su bikini de rayas..."

Sí que la sé ! Tu ets dels que encara va fer el servei militar?

Pertanyo a l'última lleva que va fer 13 mesos de "mili". El campament el vaig fer a Alacant i la resta al quarter Tetuan 14 de Castelló. És una pèrdua de temps, però jo m'hi vaig adaptar bé.

Com recordes aquests mesos?

Com que jo no havia marxat mai de casa, em va costar adaptar-m'hi, però al final m'ho vaig passar bé i vaig poder anar a casa gairebé tots els caps de setmana. Em van destinar a la secció de morters pesats del 120. Els transportaven uns TOAS. Quan vaig arribar eren a Segòvia a arreglar i quan vaig marxar, encara no havien arribat. La nostra missió va ser treure la pols de la part que hi havia allà.

Hi havia un tinent que es deia Mercadilla i li va fer gràcia que jo fos pagès. Em va fer caporal i vaig fer d'instructor als de la lleva següent.

Jo en tinc un bon record del servei. Té coses positives com la companyonia i els amics que hi fas. A Santa Eulàlia jo hi tenia algun amic, però no tenia colla. Quan vaig acabar el servei militar sí que en tenia i encara ens trobem sovint. Som una trentena. De Vic, de Sant Celoni, de Castellar de n'Hug...

En Josep valora molt positivament l'harmonia entre les persones i la benvolença mútua. Segurament són aquests valors els que l'han dut a dedicar una bona part del seu temps a fer de Jutge de Pau de Santa Eulàlia.

Des de fa temps que ets el Jutge de Pau del nostre poble.

El mes de maig del 1996 va morir l'Enric Torras que era el Jutge anterior. Un dia vaig anar a l'Ajuntament i l'Artur Ubac em va co-

Preparat per exercir de Jutge de Pau a la seu del Jutjat de Santa Eulàlia.

mentar que se n'havia de designar un. Em vaig oferir. El 17 de desembre del mateix any em van nomenar i fins avui. Ja saps que és un càrrec honorífic.

Com et ve la idea d'assumir aquest càrrec? No és de molta responsabilitat i difícil d'exercir?

El concepte a casa és molt proper. El meu besavi i el meu avi materns van ser Jutges de Pau de Lliçà d'Amunt. A Santa Eulàlia el besavi de la meua àvia també havia estat jutge, a l'any 1883. A casa tinc documents i sempre s'ha parlat d'aquest tema. És un tema assumit i molt normal per la meua família.

Home i una bona manera de treballar pel nostre poble

Si. A mi no m'agradaria gens dedicar-m'hi des d'un partit polític. Prefereixo buscar els acords que les diferències. Trobo que des d'aquest càrrec és una bona via. Està ben considerat i escriu el teu nom a la història local, la qual cosa em satisfà. Fer de jutge